DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W WARSZAWIE

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1962 r. **Nr 5**

TREŚĆ:

poz. 48

UCHWAŁA Nr XII/93

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 27 marca 1962 r.

w sprawie zatwierdzenia i ogłoszenia rejonów zamkniętych produkcji sadzeniaków — ziemniaka w województwie warszawskim

Na podstawie art. 12 Ustawy z dnia 16.II.1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 57), Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 7 maja 1960 r. w sprawie zwalczania chorób wirusowych ziemniaka (Dz. U. Nr 32, poz. 181) oraz w związku z pismem okólnym Ministra Rolnictwa w sprawie zasad organizacji rejonów zamkniętych produkcji ziemniaka z dnia 24.I.1962 r. i pisma Departamentu Produkcji Roślinnej i Ochrony Roślin Ministerstwa Rolnictwa z dnia 1.IV.1962 r. (Nr PR-UP-18/62) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie postanawia co następuje:

§ 1.

Zatwierdzić i ogłosić 31 Rejonów Zamkniętych Produkcji Sadzeniaków — Ziemniaka na terenie województwa warszawskiego powołanych uchwałami prezydiów powiatowych rad narodowych według załączonego wykazu, który stanowi integralną część niniejszej uchwały.

§ 2.

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz Prez. W.R.N. (—) M. TALLAR

Przewodniczący Prez. W.R.N. (—) inż. A. MIERZWIŃSKI

W Y K A Z

Rejonów Zamkniętych Produkcji Sadzeniaków Ziemniaka w woj. warszawskim w 1962 r.

Lp.	Powiat	Gromada	Wieś	Plantator
1	Ciechanów	Rogimin	Pniewo i Kraśnice	Gosp. indywid.
2	„	Gostkowo	Grędzice i Rzeczki	„ „
3	Garwolin	Miastków	Miastków	PGR i gosp. indyw.
4	„	Żelechów	Żelechów	PGR
5	Gostynin	Ciechomice	Góry	PGR
6	„	Sanniki	Sanniki	PGR
7	Łosice	Wojnów	Wólka Sosońska	Gosp. indywid.

Lp.	Powiat	Gromada	Wieś	Plantator
8	Maków Maz.	Płoniawy	Jaciążek	PGR i gosp. indyw.
9	„	Gorwaty	Młynarze	Gosp. indywid.
10	Mińsk Maz.	Jakubów	Przedewsie i Brzonówka	„ „
11	„ „	Cegłów	Mienia	PGR
12	Ostrołęka	Czerwin	Bobin	Gosp. indywid.
13	„	„	Styiągi	„ „
14	„	Piski	Piotrowe	„ „
15	„	Kleczkowo	Mieczki	„ „
16	„	Nowa Wieś Wsch.	Ołdaki	„ „
17	„	Rzekuń	Czarnowiec	„ „
18	„	Dylewo	Dylewo	„ „
19	Płock	Brudzeń	Sikórz	PGR
20	Płońsk	Nacpolsk	Srebrna	Gosp. indywid.
21	Przasnysz	Krzynowłoga W.	Świniary	„ „
22	„	Dzierzgowo	Cichowo	„ „
23	Pułtusk	Winnica	Bulkowo Stare	„ „
24	R y k i	Sobieszyn	Sobieszyn	Techn. Roln.
25	„	„	Podlodów	PGR
26	Sierpc	Krajkowo	Żychowo	Gosp. indywid.
27	Sokołów Podl.	Sokołów	Wyrąb	„ „
28	„ „	Skibniew	Emilianów	„ „
29	Węgrów	Roguszyn	Szczurów	„ „
30	Żuromin	Sarnowo	Bagienice	„ „
31	„	Raczyny	Będzymin	„ „

poz. 49

UCHWAŁA Nr XII 106 PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 27 marca 1962 r.

w sprawie kierunków pracy nad umocnieniem spółdzielni produkcyjnych

Dalszy rozwój spółdzielczości produkcyjnej uzależniony jest w poważnej mierze od stanu gospodarki oraz poziomu pracy samorządu spółdzielczego w istniejących gospodarstwach zespołowych. Wymaga to przekształcenia istniejących spółdzielni w przodujące gospodarstwa rolne wyróżniające się wysoką produkcją, odpowiednimi dochodami, które stwarzać będą praktyczne dowody wyższości socjalistycznej gospodarki i zachęcać będą chłopów gospodarujących indywidualnie do zrzeszania się. Najdogodniejsze warunki gospodarowania posiadają spółdzielnie obszarowo większe. Mniejsze spółdzielni, które w naszym województwie stanowią poważną grupę w ogólnej liczbie gospodarstw zespołowych, mają ograniczone możliwości uzyskania wysokiej efektywności gospodarowania. Podstawową słabością w rozwoju gospodarstw zespołowych w naszym województwie jest zbyt wolny dopływ nowych rodzin do istniejących spółdzielni.

Drugim ważnym niedociągnięciem szczególnie w spółdzielniach niższego typu jest niedostateczny rozwój hodowli zespołowej. Stan pogłowia zespołowego jest nadal niższy niż stan hodowli na działkach przyzagrodowych, a 26% spółdzielni nie prowadzi jeszcze wogóle żadnej hodowli zespołowej. Występują również niedociągnięcia w pracy samorządu spółdzielczego i organizacji produkcji oraz zaniedbania w księgowaniu i pracy kulturalno-oświatowej.

Z uwagi na poważną rolę jaką spełnić mogą i winny spółdzielnie produkcyjne w przebudowie społeczno-gospodarczej wsi zachodzi potrzeba wzmożenia oddziaływania na poziom produkcji, na rozwój społeczny i kulturalny wszystkich istniejących spółdzielni w naszym województwie.

Do głównych zadań w pracy nad gospodarczym i organizacyjnym umocnieniem gospodarstw zespołowych zaliczyć należy:

1. generalną poprawę w sposobie organizacji produkcji, dalszą modernizację, intensyfikację i specjalizację gospodarki zespołowej, zwiększenie wydajności pracy, oraz zapewnienie fachowego kierownictwa gospodarką spółdzielczą.
2. uporządkowanie działalności organizacyjnej zwłaszcza spółdzielni małych obszarowo, zwiększenie zasięgu ich działania w drodze przyjęcia nawych członków i umocnienie samorządu spółdzielczego.

Zachodzi zatem pilna potrzeba podjęcia skutecznej działalności przez poszczególne Wydziały PWRN i PPRN oraz przez Związki Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych w zakresie zapewnienia warunków i środków dla szybszego rozwoju gospodarstw zespołowych i ugruntowania prawidłowych zadań działalności samorządu spółdzielczego.

W związku z tym na podstawie art. 12 i 53 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), realizując postanowienia Biura Politycznego KC PZPR i uchwały III-go Zjazdu Spółdzielczości Produkcyjnej w sprawie umocnienia i udoskonalenia gospodarki zespołowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala następujące zadania:

§ 1.

W zakresie usprawnienia pomocy fachowej dla spółdzielni

1. Zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do zapewnienia w terminie do 15.V.62 r. we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych posiadających 200 i więcej ha użytków rolnych stałych kierowników produkcji. W uzasadnionych przypadkach, gdy spółdzielnia ma rozwiniętą produkcję, a nie posiada 200 ha użytków rolnych, Wydział po zatwierdzeniu wniosku w tej sprawie przez Z-cę Przewodniczego PWRN, zapewni również kierownika produkcji.
2. Zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do spowodowania, aby w terminie do końca 1962 roku dla wszystkich większych spółdzielni opracowany został plan ukierunkowania produkcji, uwzględniający uproszczenie, wstępną specjalizację i intensyfikację produkcji, oraz rozmiary nakładów inwestycyjnych na trwałe środki produkcji.
3. Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Kółek Rolniczych, aby w terminie do dnia 30.IV.1962 r. zapewnił wszystkim mniejszym spółdzielniom, (którym nie przydziela się kierownika produkcji) pomocy fachowej ze strony agronomów gromadzkich ustalając, że:
   a) w rejonie gromadzkich rad narodowych, na terenie których jest jedna lub dwie spółdzielnie o powierzchni poniżej 200 ha gruntów w zespołowej uprawie — pomocy facnowej tym spółdzielniom udzielają agronomowie gromadcy przydzieleni do pracy na terenie tych gromad,
   b) w gromadach, gdzie istnieje większa liczba spółdzielni należy przyjąć zasadę zatrudnienia na każde 3 spółdzielnie jednego dodatkowego agronoma do ich wyłącznej obsługi,
   c) szczegółowy zakres zadań i obowiązków agronomów, o których mowa w pkt. b określą Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa PPRN.
4. Zobowiązuje się Wojewódzkie Zjednoczenie Państwowych Gospodarstw Rolnych do wydania w terminie do dnia 31.V.1962 r. wytycznych w sprawie udzielania pomocy przez PGR dla sąsiadujących spółdzielni. Wytyczne wydane w tej sprawie winny obejmować:

— formy pomocy przy opracowaniu planów rocznych i wieloletnich,
— zaopatrzenie w kwalifikowany materiał siewny i wartościowy materiał hodowlany,
— organizowanie praktyk zawodowych i innych form przekazywania doświadczeń z przodujących gospodarstw.

Niezbędne jest również określenie form współpracy fachowców pracujących w PGR z agronomami gromadzkimi sprawującymi bezpośredni nadzór fachowy w spółdzielniach. Zasady tej współpracy ustalą WZPGR i WZKR do dnia 15.V.1962 r.

5. Zaleca się PPRN zabezpieczenie w budżetach odpowiednich sum na opłacenie fachowców oddelegowanych w koniecznych przypadkach z innych instytucji do pracy w spółdzielniach na stanowiska przewodniczących — zgodnie z Uchwałą Nr 165/5 Prezydium Rządu z dnia 7.IV.1956 r. w sprawie wzmocnienia kadry przewodniczących spółdzielni produkcyjnych.
Fachowcom tym w pierwszym roku pracy w spółdzielni na stanowisku przewodniczącego wypłacać należy od 75—100% przeciętnych poborów otrzymywanych na poprzednio zajmowanym stanowisku, niezależnie od zaliczonych przez spółdzielnię dniówek obrachunkowych. W drugim roku należy wypłacać 50% sumy poborów, niezależnie od zaliczonych przez spółdzielnię dniówek obrachunkowych.

6. Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, rozwijanie pracy na rzecz angażowania przez zamożniejsze spółdzielnie agronomów i innych fachowców na własny koszt.

§ 2.

W zakresie produkcji roślinnej

Zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN oraz Wojewódzki Związek Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych i Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych do rozwijania poprzez Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa PPRN, Powiatowe Związki Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych i Powiatowe Związki Kółek Rolniczych pracy w dziedzinie:

1. Udzielania spółdzielniom przez agronomów gromadzkich oraz fachowców Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa pomocy w doskonaleniu agrotechniki, rozszerzaniu zabiegów ochrony roślin i walki z chwastami, zwiększaniu efektywności nawożenia mineralnego i zapewnienia zaspokojenia pełnych potrzeb na kwalifikowany materiał siewny dla osiągnięcia wzrostu plonów.
2. Zwiększenia produkcji zbóż w stopniu oryginału z 9% w 1961 r. do 30% areału zasiewu zbóż w 1965 r. W poszczególnych latach produkcja zbóż kwalifikowanych w stopniu oryginału kształtować się powinna następująco:

Rok	% areału obsiewu zbóż
1962 r.	15
1963 r.	21
1964 r.	26
1965 r.	30

3. Zwiększenia w skali województwa liczby zespołowych gospodarstw nasiennych z 6-ciu w 1961 r. do 8-miu w 1962 r., 10 w 1963 r., 12 w 1964 r. i 15 w 1965 r. Należy wprowadzić zasadę, że do końca 1963 r. wszystkie gospodarstwa zespołowe prowadzić będą reprodukcję materiału siewnego zbóż w stopniu I odsiewu na całym areale konsumpcyjnym.
4. Rozszerzenia produkcji ziemniaków w stopniu oryginału oraz klas A i B z 17% areału w 1961 r. do blisko połowy areału w 1965 r.
5. Zwiększania areału warzyw w uprawie polowej szczególnie w spółdzielniach położonych w rejonie przetwórni owocowo-warzywnych, dysponujących odpowiednią ilością siły roboczej. Spółdzielnie posiadające własne przetwórnie owocowo-warzywne winny zwiększać produkcję warzyw, jagód i innych surowców do wysokości zapewniającej co najmniej połowę potrzebnego do produkcji przetworów surowca.
6. Stosowania zasady lokowania upraw kontraktacyjnych w spółdzielniach w pierwszej kolejności po PGR.
7. Stopniowego zwiększania upraw roślin pastewnych w strukturze zasiewów. Szczególną uwagę zwrócić należy na zwiększenie powierzchni upraw kukurydzy. Należy również zwiększyć stopniowo uprawę koniczyny i lucerny, licząc, że do 1965 r. obszar tych upraw wzrośnie o około 1/4 w stosunku do zasiewów w 1961 r.
8. Rozszerzenia produkcji kiszonek z takim wyliczeniem, aby w skali rocznej do 1965 r. uzyskać na jedną krowę w spółdzielni 60 q tej paszy.
9. Podjęcia pracy nad lepszym wykorzystaniem użytków zielonych. Należy zagospodarować do końca 1965 roku (pełna uprawa, podsiew i inne zabiegi) wszystkie dotychczas niezagospodarowane należycie trwałe użytki zielone. W związku z tym należy ustalić konkretne zadania na poszczególne lata oraz zapewnić środki na ich realizację.
10. Zmeliorowania do 1965 r. gruntów spółdzielczych, wymagających tych zabiegów. W odniesieniu do istniejących spółdzielni wyniesie to około 2.700 ha gruntów ornych oraz około 1.100 ha użytków zielonych.
11. Lepszego zaspakajania potrzeb na nawozy mineralne. Zwiększając nawożenie mineralne należy dążyć do wysiania w 1965 r. około 100 kg czystego składnika na 1 ha gruntów poza wapnem nawozowym, które winno być stosowane w pełnych dawkach. Te ilości nawozów powinny być wydzielane z ogólnej puli z przeznaczeniem dla spółdzielni.
12. Zobowiązuje się Stację Chemiczno-Rolniczą do zakończenia w terminie do końca br. sporządzenia we wszystkich spółdzielniach map odczynu i zasobowości w przyswajalne składniki pokarmowe.
13. Dla zabezpieczenia zbytu wyprodukowanych warzyw zaleca się Okręgowej Spółdzielni Ogrodniczej odbiór wyprodukowanych warzyw w oparciu o umowy kontraktacyjne, które winny być umowami wieloletnimi.
Zaleca się również Oddziałowi Wojewódzkiemu — Centrali Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa rozszerzenie kontraktacji upraw nasion warzywnych, kwiatów i drzewek owocowych szczególnie w rejonach mniej chłonnych na warzywa konsumpcyjne.

§ 3.

W zakresie produkcji zwierzęcej

Szczególny nacisk należy położyć na wzrost zespołowego pogłowia bydła i trzody chlewnej.
Zarówno wzrost pogłowia zwierząt gospodarskich jak i wzrost ich wydajności musi być poparty gruntowniejszą pracą hodowlaną, a mianowicie: zwiększeniem kontroli użytkowności, zwiększeniem liczby zainseminowanych sztuk, przeglądów selekcyjnych, kontraktacji sztuk hodowlanych, upowszechniania konkursów, oraz lepszą opieką weterynaryjną. W związku z powyższym zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do:

1. Wprowadzenia zasady obejmowania oceną wartości użytkowej obór zespołowych posiadających przynajmniej 8 krów i chlewni zespołowych posiadających przynajmniej 5 sztuk loch.
2. Zorganizowania w okresie do 1965 r. conajmniej 4-ch obór reprodukcyjnych oraz 4-ch chlewni zarodowych lub reprodukcyjnych.
3. Zorganizowania dwóch nowych owczarni reprodukcyjnych w 1962 r. i dalszych 4-ch do 1965 r. posiadających conajmniej 100 sztuk matek w stadzie.
4. Zorganizowania 2-ch broilerni w 1962 r. i przynajmniej 10 ferm drobiu do 1965 r.
5. Podjęcia pracy nad zagospodarowaniem stawów pozostających w gospodarce zespołowej. Poważniejsze prace melioracyjne związane z zagospodarowaniem stawów spółdzielczych należy włączyć do rocznych planów melioracyjnych, realizując je w oparciu o ustawę o popieraniu melioracji, wykorzystując także środki uzyskane w ramach oszczędności przy korygowaniu rocznych planów inwestycji wodno-melioracyjnych. Do końca 1965 r. należy zagospodarować wszystkie stawy zespołowe.
6. Zapewnienia spółdzielniom poprzez Przedsiębiorstwa Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi potrzebnej dla powiększenia stad zespołowych liczby sztuk hodowlanych i użytkowych z PGR, kontraktacji i przerzutów z innych województw.
7. Wprowadzenia nowego sposobu żywienia trzody chlewnej opartego na całkowitej mechanizacji zadawania mokrych pasz w 2-ch spółdzielniach w 1962 r., a w 8—10 spółdzielniach w 1965 r.
8. Wprowadzenia w 1962 r. w 4-ch spółdzielniach dojarek mechanicznych, zaś do 1965 r. w conajmniej 25-ciu spółdzielniach.
9. Objęcia unasienianiem wszystkich krów zespołowych w spółdzielniach leżących w zasięgu działania punktów unasieniania.

§ 4.

W zakresie inwestycji

Dotychczasowy stan obciążeń finansowych wielu spółdzielni z tytułu prowadzonych inwestycji wskazuje na brak dostatecznej wnikliwości spółdzielców, Wydziałów Rolnictwa i Związków Spółdzielni Produkcyjnych w zakresie planowania i realizowania tych inwestycji. W niedostatecznym stopniu uwzględnia się przy rozważaniu i zatwierdzaniu zamierzeń inwestycyjnych przewidywaną efektywność nakładów na maszyny rolnicze, budynki i urządzenia. Zbyt wolno postępuje proces upraszczania i zwiększania stopnia specjalizacji produkcji, co w poważnej mierze przyczynia się do obniżania efektywności nakładów inwestycyjnych. W związku z tym zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do:

1) Opracowania w terminie do 1 lipca 1962 r. wytycznych w sprawie planowania inwestycji w spółdzielniach. Wytyczne te winny w pełni uwzględniać zasadę opłacalności nakładów inwestycyjnych w gospodarce zespołowej.
2) Oddziaływania na kierunki i program budownictwa zespołowego w kierunku zwiększenia efektywności nakładów inwestycyjnych. Należy dążyć do pełnego wykorzystania już istniejących środków trwałych oraz wprowadzenia do planu, inwestycji w pełni gospodarczo uzasadnionych, a szczególnie stosowania oszczędnego systemu budowy (budownictwo segmentowe, używania materiałów zastępczych itp.).
3) Ustalania potrzeb kredytowych dla gospodarki zespołowej i zapewnienia gospodarce zespołowej niezbędnych ilości materiałów budowlanych i sprzętu dla zrealizowania planu inwestycyjnego.
4) Systematycznego kontrolowania przebiegu realizacji planów. Zapewnienia spółdzielniom nadzoru inwestorskiego w trakcie wykonywania planów budownictwa oraz udzielanie pomocy fachowej w ich odbiorze i przeprowadzaniu ostatecznych rozliczeń.

W ostatnich latach spółdzielnie produkcyjne nie otrzymały dostatecznej pomocy ze strony fachowej służby budowlanej. W związku z tym zobowiązuje się Wydział Architektury i Budownictwa do:

1) Usprawnienia poradnictwa dla spółdzielni w zakresie stosowania nowych rozwiązań użytkowych i konstrukcyjnych budownictwa produkcyjnego i mieszkaniowego.
2) Dostarczania nowych projektów typowych oraz udzielania pomocy w wyborze najekonomiczniejszych alternatyw dokumentacji projektowo-kosztorysowych.
3) Prowadzenia instruktażu technicznego oraz organizowania pomocy przy wykonywaniu budów realizowanych przez spółdzielnie sposobem gospodarczym poprzez pomoc w skompletowaniu niezbędnych dokumentów i wyszukaniu kwalifikowanych wykonawców (rzemieślników).
4 Organizowania szkolenia rzemieślników ze wsi spółdzielczych w szczególności w zakresie stosowania nowych materiałów i nowych rozwiązań konstrukcyjnych.

Zobowiązuje się Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Mechanizacji Rolnictwa do:

1) Udzielania pomocy w opracowywaniu programu mechanizacji, w którym szczególnie uwzględniać należy prawidłowy dobór ciągników i maszyn ,zapewniający wysoki stopień wykorzystania sprzętu.
2) Zapewniania spółdzielniom poprzez instruktorów mechanizacji POM pomocy instruktażowej w należytym konserwowaniu i użytkowaniu maszyn oraz gospodarki paliwem.
3) Realizowania zasady praktycznego doszkalania traktorzystów ze spółdzielni poprzez zapewnienie im odpłatnego uczestnictwa przy naprawach ciągników i maszyn w warsztatach POM.

Zobowiązuje się PPRN do udzielania pomocy w opracowaniu szczegółowych planów wykorzystania przez spółdzielnie środków FRR. Przy sporządzaniu planów gospodarczo-finansowych należy przewidywać wykorzystywanie środków FRR na zakup najniezbędniejszych maszyn i urządzeń oraz przeznaczania środków FRR na inne gospodarczo uzasadnione cele. Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych opracowanie planów i rozwijanie działalności w zakresie wspólnego ze wsią wykorzystania środków FRR.

Zaleca się wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych prowadzenie systematycznej analizy stanu wykorzystania środków FRR.

Zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa do zakończenia elektryfikacji istniejących spółdzielni do końca 1963 r. a mianowicie:

— w 1962 r. doelektryfikować 1 i zelektryfikować 10 spółdzielni,
— w 1963 r. doelektryfikować 1 i zelektryfikować 17 spółdzielni.

W zakresie szkolenia kadr spółdzielczych i poprawy stanu w księgowości.

1) Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych opracowanie wspólne z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa PWRN w terminie do końca kwietnia br. systemu długofalowego szkolenia i doszkalania kadr spółdzielczych:
   a) przewodniczących spółdzielni, członków zarządów i komisji rewizyjnych,
   b) księgowych, magazynierów, oborowych, chlewmistrzów, brygadzistów polowych, traktorzystów i mechaników,
   c) młodzież spółdzielczą i pozostałych członków spółdzielni.

Zaleca się jednocześnie Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych dokonania ewidencji traktorzystów pracujących w spółdzielniach i spowodowania, aby traktorzyści nie posiadający praw jazdy skierowani zostali przez spółdzielnie na kursy do Ośrodków Szkolenia Traktorzystów przy POM.

Za szkolenie kadry fachowej jak: brygadzistów hodowlanych, polowych ,mechanizatorów, traktorzystów, przodowników nasiennictwa i ochrony roślin itp. odpowiedzialny jest Wydział Rolnictwa i Leśnictwa.

Za szkolenie pozostałej kadry, a mianowicie: przewodniczących spółdzielni, księgowych, członków komisji rewizyjnych i innych komisji odpowiedzialny jest Wojewódzki Związek Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych i Związki Powiatowe. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa oraz Wojewódzki Związek Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych zapewnią niezbędne środki finansowe i organizacyjne dla zrealizowania programu szkolenia i doszkalania kadr spółdzielczych.

2) Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych podjęcie energicznej działalności w sprawie zapewnienia kwalifikowanych księgowych i uporządkowania stanu księgowości w spółdzielniach. W związku z tym niezbędne jest dokonanie do dnia 30.VI.62 r. weryfikacji księgowych pracujących w spółdzielniach. Większe spółdzielnie winny zatrudniać własnych księgowych odpowiednio przygotowanych do zawodu i znajdujących zatrudnienie w pełnym wymiarze godzin. W małych spółdzielniach celowe jest angażowanie księgowych objazdowych obsługujących kilka gospodarstw lub zawieranie umów przez spółdzielnie z księgowymi zatrudnionymi w innych instytucjach.
3) W związku z tym, że istniejące zaniedbania w zakresie księgowości powodują powstawanie nadużyć, zaleca się Oddziałowi Wojewódzkiemu Banku Rolnego prowadzenie w kredytowanych spółdzielniach efektywnej kontroli stanu księgowości. W przypadku stwierdzenia zaniedbań w księgowaniu zaszłości powyżej 1 miesiąca, lub innych uchybień, Bank Rolny winien wystąpić do Związku Powiatowego lub Wojewódzkiego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych o natychmiastowe uregulowanie tych zaniedbań. O ile spółdzielnia nie wykona w oznaczonym terminie zaleceń, Bank Rolny wstrzyma kredytowanie.

§ 6.

W zakresie rozwijania pracy kulturalno-oświatowej.

Praca kulturalno-oświatowa we wsiach, gdzie istnieją spółdzielnie zorganizowana jest często nieodpowiednio, zaś istniejące spółdzielcze 13 świetlic, 7 zespołów amatorskich i 15 młodzieżowych zespołów sportowych pozbawione są odpowiedniej pomocy instruktażowej. Wsie spółdzielcze winny w zakresie pracy kulturalno-oświatowej stanowić przykładowe ośrodki kultury. Ośrodkom tym zapewnić należy wszechstronną pomoc instruktażową i finansową.

W związku z tym zobowiązuje się Wydział Kultury PWRN do:

1. Udzielania wszechstronnej pomocy w działalności kulturalno-oświatowej w spółdzielniach między innymi poprzez:

a) opracowanie programu działalności kulturalno-oświatowej w spółdzielniach, zwracając szczególną uwagę na ożywienie i podniesienie poziomu pracy już istniejących świetlic, zespołów, bibliotek itp.,
b) udzielanie organizacyjnej pomocy przy urządzaniu i wyposażeniu nowych świetlic, bibliotek, zespołów itp.,
c) pomoc w doborze i zatrudnianiu osób dla kierowania świetlicami, bibliotekami, zespołami itp., w spółdzielniach, organizując równocześnie ich doszkalanie,
d) udostępnianie materiałów pomocniczych i repertuarowych dla świetlic oraz amatorskich zespołów artystycznych inicjując ich realizację przez spółdzielnie.
e) organizowanie w spółdzielniach imprez artystycznych, wystaw, pogadanek i podejmowanie nowych inicjatyw, podnoszących kulturę i czytelnictwo w spółdzielniach. Spółdzielniom podejmującym inicjatywę budowy świetlic wiejskich należy udzielać pomocy finansowej na warunkach stosowanych przy popieraniu czynów społecznych.

2) Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych podjęcie pracy ze spółdzielniami dla:
— zapewnienia odpowiednich warunków lokalowych niezbędnych dla organizacji świetlic, czytelni, klubów itp., przede wszystkim poprzez rozwijanie zespołowego wysiłku samych spółdzielców,
— zapewnienia innych warunków do pracy zespołów artystycznych, oświatowo-samokształceniowych i kursów przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady wydzielania przy bilansach odpowiednich sum na cele kulturalno-oświatowe i sportowo-turystyczne.

§ 7.

W zakresie pomocy socjalnej

Zobowiązuje się Kuratorium Okręgu Szkolnego i PPRN do:

1) zapewnienia pomocy organizacyjnej przy organizowaniu dziecińców we wsiach spółdzielczych między innymi poprzez:
— bezpośrednią pomoc i instruktaż w zakresie spraw organizacyjnych (ułożenie budżetu, wybór lokalu, normy wyposażenia w sprzęt, dobór i angażowanie oraz uposażenie personelu),
— zapewnianie spółdzielniom dodatkowych środków na prowadzenie dziecińców z własnych budżetów i budżetów prezydiów gromadzkich rad narodowych oraz zapewnianie koniecznych dotacji ze strony GS, PZU, KGW, TPD itp.,
— przedłużanie czasu pracy dziecińców w zależności od potrzeb spółdzielni (przedłuzanie się prac polowych).

2) Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych:
— rozwijanie inicjatyw spółdzielców w zakresie organizowania dziecińców samodzielnie względnie wspólnie z wsią indywidualną oraz oddziaływania na zarządy spółdzielni w kierunku konsekwentnej realizacji wniosków spółdzielców,
— prowadzenie odpowiedniej pracy zmierzającej do wydzielania przez spółdzielnie niezbędnych środków finansowych i rzeczowych związanych z częściowymi kosztami utrzymania i prowadzenia dziecińców.

3) Prezydia Powiatowych Rad Narodowych ustalą niezbędny zakres pomocy w tej dziedzinie i zapewnią odpowiednie środki.

§ 8.

W zakresie uporządkowania stanu organizacyjnego i umocnienia pracy samorządu spółdzielczego.

Prezydium uznaje za konieczne zalecić Zarządowi Wojewódzkiego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych podjęcie kroków organizacyjnych zmierzających do:

1) Stałego umacniania więzi spółdzielni produkcyjnych ze wsią indywidualną poprzez inicjowanie i rozwijanie wspólnych przedsięwzięć o charakterze produkcyjnym i społeczno-kulturalnym.
2) Podniesienia poziomu pracy i poprawienie systematyczności i kolegialności działania organów samorządu spółdzielczego m.in. poprzez doszkalania zarządów i komisji rewizyjnych.
3) Wprowadzenie w spółdzielniach zasad statutów, zwracając szczególną uwagę na:
a) opracowanie i stosowanie w spółdzielniach norm pracy zapewniających właściwą ocenę jakości i ilości pracy oraz sprawiedliwy podział dochodu,
b) opracowanie i wprowadzanie w spółdzielniach regulaminów pracy, któreby przyczyniły się do podniesienia dyscypliny wśród spółdzielców.
4) Podjęcie pracy ułatwiającej spółdzielniom realizowanie zasady systemu pieniężnego zaliczkowania członków.
5) Zaprowadzenie do końca kwietnia br. właściwej ewidencji stanu spółdzielni i zmian w tym stanie.

§ 9

Prezydia Powiatowych Rad Narodowych w oparciu o określone niniejszą uchwałą kierunku działania i ocenę realnych możliwości spółdzielni, ustalą dla poszczególnych gospodarstw zespołowych konkretne zadania gospodarcze i społeczne oraz zakres i formy pomocy organizacyjnej, fachowej i finansowej. Ożywić należy również pracę aktywu społecznego przy Prezydium PRN w zakresie oddziaływania na dalszy rozwój spółdzielni, a szczególnie na dopływ nowych członków do istniejących gospodarstw zespołowych oraz popularyzacji osiągnięć przodujących spółdzielni.

§ 10

Za wykonanie niniejszej uchwały odpowiedzialni są:

Kierownicy odpowiednich Wydziałów Prezydiów WRN, Dyrektorzy: Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Mechanizacji Rolnictwa, Wojewódzkiego Zjednoczenia Państwowych Gospodarstw Rolnych, Okręgowych Spółdzielni Ogrodniczej, Centrali Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa, Banku Rolnego, oraz Prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Produkcyjnych i Prezes Wojewódzkiego Związku Kółek Rolniczych.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie z dniem 27.III.1962 r.

Sekretarz Prez. W.R.N.
(—) M. TALLAR

Przewodniczący Prez. W.R.N.
(—) inż. A. MIERZWIŃSKI

poz. 50

UCHWAŁA Nr XIII/110
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 3 kwietnia 1962 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania Wojewódzkiej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Kawenczynie, jako zakładu wykonującego funkcję wiodącą w stosunku do stacji doświadczalnej oceny odmian.

Na podstawie Zarządzenia Nr 163 Ministra Rolnictwa z dnia 24 października 1961 r. Nr G. M. org. II-2-47 w sprawie powołania wojewódzkich stacji doświadczalnych oceny odmian, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

Wojewódzka Stacja Oceny Odmian

§ 1.

Zleca się Wojewódzkiej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Kawenczynie, zwanej w dalszym ciągu Wojewódzką Stacją, wykonywanie funkcji zakładu prowadzącego w stosunku do Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian, w rozumieniu przepisów uchwały Nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących (Mon. Pol. Nr 94, poz. 417).

§ 2.

Do zadań Wojewódzkiej Stacji należą sprawy:

1. administrowania, koordynacji i kontroli pracy stacji doświadczalnych oceny odmian położonych na terenie województwa,
2. koordynacji, kontroli i oceny merytorycznej doświadczeń odmianowych doświadczalnictwa terenowego Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa,
3. rozmieszczenia, instruktażu i nadzoru doświadczeń produkcyjnych oraz opracowywania wyników tych doświadczeń,
4. opracowywania rejonizacji odmian poszczególnych gatunków roślin uprawnych.

§ 3.

Wojewódzka Stacja oprócz zadań przewidzianych dla niej jako stacji prowadzącej wykonuje jednocześnie zadania Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian.

§ 4.

Sprawy oceny odmian prowadzone przez inspektora oceny odmian w Oddziale Produkcji Roślinnej Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej włącza się do zakresu działania Wojewódzkiej Stacji.

§ 5.

Szczegółowy zakres funkcji, uprawnień oraz obowiązków Wojewódzkiej Stacji określa statut stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

Stacja Doświadczalna Oceny Odmian.

§ 6.

Do zakresu działania Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian należy:
— prowadzenie doświadczeń prostych i kombinowanych z odmianami krajowymi i zagranicznymi na terenie stacji,
— opieka i nadzór nad doświadczeniami produkcyjnymi na polach gospodarstw, w których zlokalizowana jest stacja,
— przeprowadzenie we własnych laboratoriach analiz jakości odmian, badanych przez Stację w doświadczeniach polowych,
— obliczanie i opracowywanie wyników doświadczeń i analiz wykonywanych przez Stację oraz udział w opracowywaniu wyników odmianowych doświadczeń produkcyjnych, wykonywanych na terenie określonym przez Wojewódzką Stację Oceny Odmian,
— udział w opracowywaniu rejonizacji odmian na terenie powiatu objętego działalnością Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian,
— udział w szkoleniu pracowników służby rolnej p.p.r.n. i P.G.R. członków spółdzielni produkcyjnych, związku kółek rolniczych oraz urządzenie pokazów w zakresie doświadczalnictwa odmianowego i odmianoznawstwa,
— sprawozdawczość z działalności Stacji Daświadczalnej Oceny Odmian.

Niektóre Stacje Doświadczalne Oceny Odmian wyznaczone przez Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa oprócz zadań wymienionych w § 6 mają za zadanie:
— wykonywanie opisów i pomiarów morfologicznych oraz badań biologii odmian (oryginalnych, selekcyjnych, miejscowych oraz nowych odmian przyjętych do księgi zgłoszeń) wymaganych dla stwierdzenia botanicznej odrębności, typowości i wyrównania oraz wartości gospodarczej tych odmian,
— zbiorcze opracowywanie opisów i badań łącznie z wynikami rejestrowanych badań odmianoznawczych, wykonywanych w Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian i placówkach innych instytucji.

§ 8.

Sprawy finansowe, osobowe i socjalne Stacji Doświadczalnych Oceny odmian prowadzą odpowiednie komórki organizacyjne Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 9.

Kierowników Stacji Doświadczalnych Oceny mianuje, odwołuje i awansuje Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN. Pracowników Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian mianuje, odwołuje i awansuje Kierownik danej Stacji.

§ 10.

Odpowiedzialnym za wykonanie uchwały jest Kierownik Wydziału Rolnictwa i Lśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 11.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1962 r.

Sekretarz Prez. W.R.N. (—) M. TALLAR

Przewodniczący Prez. W.R.N. (—) inż. A. MIERZWIŃSKI

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XIII/110 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 3.IV. 1962 r.

STATUT

Wojewódzkiej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Kawenczynie.

I. Podstawa prawna.

§ 1.

Wojewódzka Stacja Doświadczalna Oceny Odmian w Kawenczynie, zwana w dalszym ciągu Wojewódzką Stacją, działa na podstawie § 3 ust. 2 i § 26 uchwały Nr 388/60 Rady Ministrów o przedsiębiorstwach prowadzących (Monitor Polski Nr 94, poz. 417), uchwały Nr XIII/110 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej powziętej w dniu 3.IV. 1962 r. oraz w oparciu o wytyczne w sprawie powołania wojewódzkich stacji doświadczalnych oceny odmian ustalone zarządzeniem Nr 163 Ministra Rolnictwa z dnia 27 października 1961 r.

§ 2.

Z Wojewódzką Stacją współdziała na zasadach uregulowanych statutem Stacje Doświadczalne Oceny Odmian, zwane w dalszym ciągu Stacjami Doświadczalnymi podane w wykazie stanowiącym aneks do statutu.

§ 3.

Siedziba Wojewódzkiej Stacji jest Kawenczyn poczta Szymanów, powiat Sochaczew.

§ 4.

Nadzór nad Wojewódzką Stacją sprawuje Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, poprzez Kierownika Oddziału Produkcji Roślinnej.

II. Cel i zadania

§ 5.

Do zadań Wojewódzkiej Stacji należy:
1. w zakresie administrowania, koordynacji i kontroli prac stacji doświadczalnych położonych na terenie województwa
— opracowywanie na podstawie wytycznych Ministerstwa Rolnictwa wniosków stacji doświadczalnych dotyczących planu doświadczeń odmianowych, szczegółowego budżetu doświadczalnictwa odmianowego i planów finansowo-gospodarczych stacji doświadczalnych podlegających Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej. Powyższe opracowania wymagają ostatecznej akceptacji Ministerstwa Rolnictwa,
— zbiorcze opracowywanie szczegółowego planu inwestycyjnego dla stacji doświadczalnych na podstawie wniosków tych stacji oraz ich zaopatrzenie,
— kontrola prac pod względem ogólno-organizacyjnym i merytorycznym wszystkich stacji doświadczalnych położonych na terenie województwa,
— organizowanie i udział w komisyjnym typowaniu gospodarstw do lokalizacji nowych stacji doświadczalnych,
— sprawdzanie książek polowych pod względem rolniczym, doświadczalnym i statystycznym oraz sporządzanie rocznych zestawień podstawowych cech odmian w oparciu o wyniki doświadczeń przeprowadzanych w stacjach doświadczalnych i innych punktach doświadczalnych, bezpośrednie obserwacje i kontakt z przodującymi gospodstawami w województwie, według schematu i terminu podanego przez Ministerstwo Rolnictwa — Wydział Oceny Odmian oraz publikowanie tych zestawień,
— opracowywanie szczegółowych projektów umów z gospodarstwami, w których zostały zlikwidowane stacje doświadczalne,
— prowadzenie sprawozdawczości z wyników pracy stacji doświadczalnych,
— szkolenie wszystkich pracowników stacji doświadczalnych na szczeblu wojewódzkim oraz udział w szkoleniu inicjowanym przez Ministerstwo Rolnictwa,
— organizowanie i nadzorowanie wykonawstwa pobierania prób nasion potrzebnych do doświadczeń odmianowych i oceny wartości siewnej tych nasion.

2. W zakresie organizacji odmianowych doświadczeń terenowych, prowadzonych przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa oraz doświadczeń produkcyjnych:
— koordynacja planów doświadczeń terenowych z odmianami roślin uprawnych prowadzonych przez Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa z doświadczeniami stacji doświadczalnych oraz ocena merytoryczna doświadczeń Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa pod kątem ich przydatności dla potrzeb rejonizacji w skali wojewódzkiej ewentualnie międzywojewódzkiej,
— planowanie rozmieszczenia odmianowych doświadczeń produkcyjnych z poszczególnymi gatunkami roślin — instruktaż w zakresie metodyki i techniki zakładania doświadczeń, nadzorowanie, kwalifikowanie, kompletowanie oraz opracowywanie wyników tych doświadczeń łącznie z wynikami stacji doświadczalnych i Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w celu wykorzystania przez praktykę rolniczą,
— organizowanie zaopatrzenia gospodarstw w nasiona i sadzeniaki potrzebne do doświadczeń produkcyjnych.
3. W zakresie rejonizacji odmian:
— gromadzenie, zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Rolnictwa, statystycznego materiałów, dotyczących plenności i innych cech użytkowych, biorących udział w planowej produkcji na terenie województwa,
— opracowywanie dokumentacji (wnioski, projekty), w zakresie ustalania przydatności produkcyjnej odmian dla województwa,
— udział w posiedzeniach zespołów Państwowej Komisji Oceny Odmian, na których ustalona jest przydatność odmian roślin uprawnych dla poszczególnych rejonów glebowo-klimatycznych (rejonizacja odmian).

III. Władze i organy Wojewódzkiej Stacji

§ 6.

1. Na czele Wojewódzkiej Stacji stoi kierownik, który kieruje całokształtem jej działalności i ponosi za nią odpowiedzialność,
2. Kierownik kieruje Wojewódzką Stacją zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa,
3. Kierownik Wojewódzkiej Stacji kieruje jednocześnie Stacją Doświadczalną Oceny Odmian w Kawenczynie.

§ 7.

Kierownika Wojewódzkiej Stacji, jego zastępcę oraz kierowników stacji doświadczalnych oceny odmian powołuje i odwołuje Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 8.

Zastępca kierownika Wojewódzkiej Stacji prowadzi sprawy naukowe, koordynacji i kontroli prac podległych stacji doświadczalnych, doświadczalnictwa terenowego Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa oraz sprawy rejonizacji.

§ 9.

Sprawy osobowe Wojewódzkiej Stacji prowadzą odpowiednie komórki organizacyjne Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 10.

Działalność naukowa Wojewódzkiej Stacji pokrywana będzie z dotacji państwowych, zaś gospodarstwa pomocnicze pozostają na rozrachunku gospodarczym.

Aneks do statutu Wojewódzkiej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Kawenczynie.

W Y K A Z

Stacji Doświadczalnych Oceny Odmian na terenie województwa podporządkowanych — Wojewódzkiej Stacji Oceny Odmian w Kawenczynie.
1. Stacja Doświadczalna Oceny Odmian w Przedwojewie, poczta i powiat Ciechanów,
2. Stacja Doświadczalna Oceny Odmian w Zielonej, poczta Zielona, powiat Żuromin,
3. Stacja Doświadczalna Oceny Odmian w Seroczynie, poczta Seroczyn, powiat Siedlce.

poz. 51

UCHWAŁA Nr XIV/118
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 10. IV. 1962 r.

w sprawie zwalczania płaszczyńca burakowego.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 19 marca 1957 r. w sprawie zwalczania płaszczyńca burakowego (Dz. U. Nr 17, poz. 90) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie postanawia, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek zwalczania płaszczyńca burakowego na uprawach buraków cukrowych, pastewnych i ćwikłowych oraz szpinaku na terenie wszystkich PRN w powiatach: gostynińskim, płockim, płońskim, sierpeckim, sochaczewskim, żuromińskim;
w powiecie ciechanowskim w GRN: Chotum, Gąsocin, Glinojeck, Niedzbórz, Nużewko, Ojrzeń, Ościsłowo, Sońsk, Wola Młocka, Gołymin oraz we wsiach. należących do GRN Ciechanów: Kownaty, Zędowe, Niechodzin, Szczurzynek, Pęchcin, Gąski, Gorysze, Rudki Marszewice, Rudki Szczepanki, Rudki Głowice, Gumowo, Ujazdówek, Ujazdowo, Rykaczewo;
w powiecie grodziskim w GRN: Baranów, Franciszków, Cegłów, Guzów, Kaski, korytów, Miedniewice, Międzyborów, Natoli, Wiskitki, m. Żyrardów;
w powiecie mławskim w GRN: Radzanów, Strzegowo Osada;
w powiecie pruszkowskim w GRN: Bieniewice, Błonie, m. Błonie, Leszno, Piorunów, Święcice, Zaborów, Izabeiln.

§ 2.

Obowiązek zwalczania płaszczyńca ciąży na:
a) właścicielach i użytkownikach upraw buraków i szpinaku,
b) kierownikach i pracownikach gospodarstw państwowych i spółdzielczych, na obszarze których znajdują się plantacje buraków i szpinaku,
c) właścicielach i użytkownikach ogródków przydomowych i działkowych.

§ 3.

W celu wykonania nałożonego obowiązku należy w terminach ustalonych przez Wojewódzką Stację Kwarantanny i Ochrony Roślin, a podanych do wiadomości przez prezydia gromadzkich rad narodowych:
A. Przeprowadzić opył lub oprysk preparatem Wofatox stosując:
   1. Zabieg trzykrotny na wszystkich plantacjach nasiennych buraków cukrowych, pastewnych i ćwikłowych oraz szpinaku na całym obszarze określonym w § 1 oraz na wszystkich plantacjach buraków cukrowych i pastewnych w powiecie pruszkowskim w GRN: Leszno, Zaborów, Piorunów.
   2. Zabieg dwukrotny na wszystkich plantacjach buraków cukrowych i pastewnych w powiatach: płońskim oraz grodziskim i ciechanowskim na całym obszarze wymienionym w § 1, w powiecie gostynińskim w GRN Lipińskie, Pacyna, Sierakówek, Skrzeszewy, Suserz.
   3. Zabieg jednokrotny na wszystkich plantacjach buraków cukrowych i pastewnych na całym obszarze określonym w § 1, a nie wymienionych w § 3 pkt. A 1 i 2.
B. Zlikwidować i zaorać na głębokość przynajmniej 25 cm plantację szpinaku ozimego przeznaczonego na konsumpcję w okresie poprzedzającym wykonanie pierwszego zabiegu chemicznego na plantacjach buraków cukrowych i pastewnych.
C. Opóźnić siew szpinaku wiosennego oraz buraków ćwikłowych do okresu zakończenia chemicznego zwalczania płaszczyńca na burakach cukrowych i pastewnych.
D. Nie wywozić (wynosić) wysadków buraków i szpinaku z obszaru wymienionego w § 1.

§ 4.

Osobom zatrudnionym przy środkach chemicznych, ze względu na ochronę zdrowia nie wolno w czasie wykonywania pracy palić, pić ani jeść. Po skończeniu pracy osoby te powinny umyć ręce i twarz oraz wypłukać usta. Ponadto należy uważać, aby środki chemiczne nie dostawały się do dróg oddechowych i pokarmowych oraz do oczu i na miejsca zranione.

§ 5.

Z pól, na których był stosowany Wofatox, nie wolno zbierać roślin na paszę przez 14 dni, ze względu na niebezpieczeństwo zatrucia zwierząt. W czasie przeprowadzania zabiegów należy zachować środki ostrożności, aby nie spowodować zatrucia pszczół.

§ 6.

W przypadku niewykonania zabiegów określonych w § 3 na uprawach buraków i szpinaku, zastosowany zostanie środek przymusu w formie wykonania zastępczego. Zabieg zostanie wykonany przez osoby wyznaczone przez Prezydium Powiatowej lub Gromadzkiej Rady Narodowej na koszt osób zobowiązanych do ich wykonania. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55), osobom wymienionym w § 2 niniejszej uchwały może być wymierzona kara aresztu do 3 miesięcy lub kara grzywny do 4.500 zł.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc Uchwała Nr VII/56 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie z dnia 22.II.61 r. w sprawie zwalczania płaszczyńca burakowego.

Sekretarz Prez. W.R.N. (—) M. TALLAR

Przewodniczący Prez. W.R.N. (—) inż. A. MIERZWIŃSKI

poz. 52

UCHWAŁA Nr XIV/120 PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 10.IV.1962 r.

w sprawie zmiany uchwały Nr II/15 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie utworzenia zakresu działania i organizacji wewnętrznej Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych w Warszawie

Na podstawie art. 1 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (jedn. tekst Dz. U. z 1960 r. Nr 12, poz. 111) i § 9 ust. 3 Uchwały Nr 432/58 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958r. w sprawie zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego objętym planem terenowym (M.P. Nr 1 z 1959 r., poz. 1) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie uchwala, co następuje:

§ 1.

W powołanej w nagłówku uchwale wprowadza się następujące zmiany: w § 5 skreśla się słowo „przez Wydział Handlu".

§ 2.

Analogiczną zmianę wprowadza się w § 6 statutu Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych stanowiącego załącznik do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych w Warszawie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz Prez. W.R.N. (—) M. TALLAR

Przewodniczący Prez. W.R.N. (—) inż. A. MIERZWIŃSKI

poz. 53

ORZECZENIE Nr 149 KIEROWNIKA WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 3 kwietnia 1962 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. art. 1, 11, 12, 18 i 28 Ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody:

D ą b s z y p u ł k o w y o obw. na wys. 1,3 m — 310 cm i wys. ok. 20 m, rosnący na krawędzi wąwozu rzeki Tucznej w kierunku północno-zachodnim od domu mieszkalnego Ob. Siwca Andrzeja,
w miejscowości: W ó l k a B r z o z o k a l s k a,
gromada: R a d z i e j o w i c e,
powiat G r o d z i s k - M a z.,
województwo: W a r s z a w s k i e
stanowiący własność prywatną, będący w posiadaniu i w administracji Ob. Andrzeja Siwca.

Ochrona w/w przedmiotu polega na zakazie:

1. wycięcia, niszczenia lub uszkodzenia drzewa,
2. zrywania pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinania drzewa, rycia napisów i znaków,
4. umieszczania tablic, napisów i znaków,
5. zanieczyszczania teerenu w pobliżu drzewa i wzniecania ognia,
6. wchodzenia na drzewo.

Kto wykracza przeciwko wymienionym zakazom, podlega karze grzywny do 4.500 zł wymierzanej w drodze postępowania karno-administracyjnego.

Z-ca Kierownika
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(—) mgr inż. Edward Podgórny

poz. 54

ORZECZENIE Nr 150 KIEROWNIKA WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 3 kwietnia 1962 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. art. 1, 11, 12, 18 i 28 Ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody:

5 D ę b ó w s z y p u ł k o w y c h o ob. na wys. 1,3 m od 230 do 290 cm i wys. od ok. 18 do 22 m rosnących na skarpie wąwozu po stronie zachodniej, wzdłuż strumyka stanowiącego lewy dopływ rzeko Tucznej,
w miejscowości: W ó l k a B r z o z o k a l s k a,
gromada: R a d z i e j o w i c e,
powiat G r o d z i s k - M a z.,
województwo: W a r s z a w s k i e,
stanowiące własność prywatną, będące w posiadaniu i w administracji Ob. Andrzeja Siwca.

Ochrona w/w przedmiotów polega na zakazie:

1. wycięcia, niszczenia lub uszkadzania drzew,
2. zrywania pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinania drzew, rycia napisów i znaków,
4. umieszczania tablic, napisów i znaków,
5. zanieczyszczania terenu w pobliżu drzew i wzniecania ognia,
6. wchodzenia na drzewa.

Kto wykracza przeciwko wymienionym zakazom, podlega karze grzywny do 4.500 zł wymierzanej w drodze postępowania karno-administracyjnego.

Z-ca Kierownika
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(—) mgr inż. Edward Podgórny

poz. 55

OGŁOSZENIE

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ WYDZIAŁ ROLNICTWA I LEŚNICTWA REFERAT GEODEZJI W GRÓJCU

z dnia 10.II. 1962 r.

w sprawie sporządzenia projektu podziału nieruchomości w Warce p. n. Osiedle Nr 3

Na podstawie art. 18. ust. 1, punkt 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138 z 1958 r.) Rozdziału III § 12 i § 1b ustęp 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 1 z dnia 5 stycznia 1959 r., poz. 1) i art. 57 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 30 z dnia 14 czerwca 1960 r., poz. 169), Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Referat Geodezji w Grójcu podaje do publicznej wiadomości, że został sporządzony projekt podziału terenów pod budownictwo domów jednorodzinnych w Warce p. n. Osiedle Nr 3.

W/w projekt podziału zostanie wyłożony do publicznej wiadomości na przeciąg 14 dni od daty ogłoszenia o sporządzeniu projektu podziału (art. 18, ust. 3 ustawy) w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Warce.

Kierownik Referatu Geodezji
Geodeta Powiatowy
(—) inż. Symfoniusz Niemczewski

poz. 56

DECYZJA

KIEROWNIKA WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ PMRN W PRUSZKOWIE

z dnia 10.III. 1962 r.

o wszczęciu podziału nieruchomości położonych w Dzielnicy Wyględówek na obszarze 10 ha 65 a.

Na podstawie przepisów § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12.XII.1958 roku w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 1, poz. 1) z roku 1959, Miejska Pracownia Geodezyjna wszczyna na wniosek Wydziału Architektury i Budownictwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Pruszkowie z dnia 8.III.1961 r. L. dz. AB-U4-4/61, podział nieruchomości położonych w Dzielnicy Wyględówek na obszarze o ogólnej powierzchni 10 ha 65 a. ograniczonym ulicami: 17-go Stycznią — torowiskiem kolei W.K.D. — ulicą Kazimierza Sprawiedliwego — ulicą Adama i granicą szpitala miejskiego.

Jednocześnie wszczyna się z urzędu rozgraniczenie nieruchomości położonych na wyżej wymienionych obszarach. Termin rozgraniczenia nieruchomości zostanie podany do wiadomości zainteresowanym przez Miejską Pracownię Geodezyjną.

W wiązku z powyższym na podstawie przepisów § 6 ust. 2 cytowanego Rozporządzenia wzywa się osoby zainteresowane do dostarczenia wyżej wymienionej Pracowni posiadanych wyciągów z ksiąg wieczystych, map, aktów notarialnych oraz innych dokumentów odnośnie w/w terenu.

Od decyzji niniejszej nie przysługuje prawo odwołania.

Kierownik Miejskiej Pracowni
Geodezyjnej
(—) mgr inż. Jan Popławski

poz. 57

OGŁOSZENIE

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ WYDZIAŁ ROLNICTWA I LEŚNICTWA REFERAT GEODEZJI W GRÓJCU

w sprawie sporządzenia projektu podziału nieruchomości w Grójcu p. n. osiedle Nr 1

Na podstawie art. 18 ustęp 1 punkt 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. z dnia 6 czerwca 1958 r. Nr 31, poz. 138) Rozdziału III § 12 i § 14 ustęp 1. Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. U. z dn. 5 stycznia 1959 r. Nr 1, poz. 1) i art. 57 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U.P.R.L. z dnia 14-go czerwca 1960 r. Nr 30, poz. 168) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Referat Geodezji w Grójcu podaje do publicznej wiadomości, że został sporządzony projekt podziału terenu pod budownictwo domów jednorodzinnych w Grójcu p. n. Osiedle Nr 1 położony między ulicami Mszczonowską, Ogrodową i cmentarzem katolickim. W/w projekt podziału zostanie wyłożony do publicznej wiadomości na przeciąg dni 14-tu od daty ogłoszenia o sporządzeniu projektu podziału (art. 18 ust. 3 ustawy) w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Grójcu.

Kierownik Referatu Geodezji
Geodeta Powiatowy
(—) inż. Symfoniusz Niemczewski

Redakcja i Administracja: Warszawa, Filtrowa 57

Prenumerata: roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł. Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje Administracja wydawnictwa. Wpłaty — NBP Oddz. VII/M w Warszawie, konto 1531-94/2-251 cz. 15, dz. 7, rozdz. 2.

Cena zł 2.70

Płocka Drukarnia Akcydensowa, Płock, Warszawska 24, zam. 890-62
Nakład 1550 egz. H-50